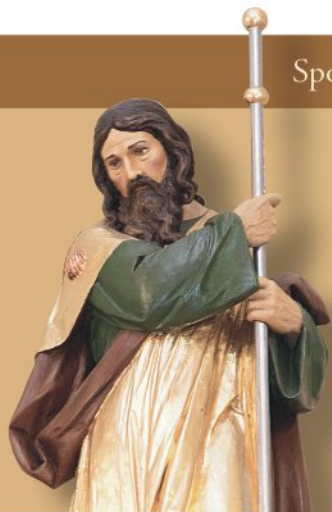

Kysucké zvony

číslo 61 * Jún 2023
Kysucké Nové Mesto

„Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať,
ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých.“

Fyzické a duchovné dýchanie

Nádych... výdych.... Túto činnosť vykonávame asi 12 až 14-krát za minútu bez toho, aby sme si to uvedomovali.

Dýchanie je zázrak, nad ktorým ani veľmi nepremýšľame, hoci nás udržuje pri živote. Okrem tohto „pozemského“ dýchania nás Boh obdarúva aj dýchaním „duchovným“ pre naše spirituálne dobro. Duchovné dýchanie, podobne ako fyzické, je proces vydychovania opotrebovaného a vdychovania čistého.

Možno tomuto konceptu nie vždy rozumieme a v dôsledku toho žijeme akoby na duchovnej horskej dráhe – raz hore, raz dole. Krásne chvíle, zmysluplné rozhovory, hlboké tvorivé vzťahy... A tu zrazu – negatívne myšlienky, nahnevane slová, buchnutie dverami...

Čo s tým?

Ako bolo spomenuté vyššie, o našom fyzickom dýchaní zvyčajne príliš nepremýšľame. Duchovné dýchanie je však niečo, čo si vyžaduje vedomú činnosť. Totiž, keď niečo nezvládneme, či pokazíme alebo opätovne v niečom zlyháme, kiez sa to nebojíme s dôverou i nádejou „vydýchnuť“ smerom k Milosrdnému Bohu s prosbou o odpustenie. Ved' on nás neustále požíva: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa

namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11, 28). Ano, presne o to ide, „vydýchnuť“, vyznať svoju slabosť, hriech – a „nadýchnuť sa“ Božieho odpustenia, dôvery, že nás neprestane naplňovať svojím Svätým Duchom.

Nie je potrebné čakať na špeciálne príležitosti. Každá chvíľa sa nám ponúka. Cvičenie duchovného dýchania napomáha, aby sa „okysličené ľudské srdce“ udržovalo duchovne upriamené na Pána Boha a bolo menej náchylné na hriech.

Ano, „duchovne vdychovať“ znamená prijímať plnosť Ducha Svätého prostredníctvom daru viery. Myslím, že môžeme povedať, že je to neustála, slobodná a vedomá voľba kráčať v sile Ducha Svätého. Sme krehkí – a hoci padáme – chceme konať pokánie a odovzdávať náš život Bohu s prosbou, aby nás viedol, ochraňoval a posilňoval v každom okamihu života.

Aj keď je duchovné dýchanie vedomá činnosť, čím viac sa preň rozhodujeme, tým viac sa nám môže stávať akoby „druhou prirodzenosťou“.

dp. Jozef VOJTEK

Krížová cesta v Kysuckm Novom Meste na Velký piatok (7. apríl 2023)

Redakcia - duchovní: Peter Holbička - dekan; Kamil Lieskovský - farár, Jozef Vojtek, Miroslav Klobučník, Michal Meliš.

Šéfredaktor: Anna Svrčková. Redaktori: Janka Richtáriková, Štefan Richtárik, Dana Chylá, Peter Holtan, Dáša Jakubcová.

Jazyková úprava: Lenka Ivaničová. Foto: Štefan Richtárik, Marta Mušková, Alexander Backa.

Grafická príprava a tlač: Alfa a Omega, s.r.o.

Vaše príspevky a postrehy do časopisu môžete zasielať na e-mail: informacniknm@gmail.com alebo osobne na farský úrad.

Redakcia si vyhradzuje právo korektúry a výberu článkov. Vydávané pre vnútornú potrebu farnosti.

Budú počúť hlas Ducha Svätého

Už to máme konečne za sebou. Možno si takto vzdychla, alebo vydýchla väčšina birmovancov 7. mája, po tom, čo im generálny vikár dp. Martin Kramara udelil záverečné požehnanie. Niektorí pristúpili k tejto sviatosti z donútenia rodičov, iní zo zvyku, alebo že sa to „patrí“. Dúfajme, že sa tam našiel niekto, kto prišiel z vnútorného presvedčenia, že túži prijať dary Ducha Svätého. Je to smutné, ale je to tak. Čoraz menej mladých ľudí pristupuje ku sviatosti birmovania, a tiež sa „vytrácajú“ z kostolov.

No, povedzme si my, rodičia, úprimne – koľkí z nás povedia svojim deťom: „Podíďte do kostola“, a nie „Choďte do kostola?“ Koľkí z nás požehnávajú svoje deti na čelo znakom kríža? Koľkí z nás sa modlili za birmovanca doma ako rodina? Koľkí z nás ich vedieme k tomu, aby sme sa za seba navzájom modlili pred každou skúškou, ktorá nás v živote čaká. Vedíme deti k hodnotám, ktoré sa vo svete moc „nenosia“?

Dp. vikár mladých v nádhernej homílii vyzval, aby žiadne veľké rozhodnutia v živote nerobili bez modlitby k Duchu Svätému. Nasmeroval ich, použijúc ako príklad veľkolepú oslavu, korunováciu anglického kráľa, kde sa zúčastnilo osobne, alebo cez internet obrovské množstvo ľudí. Zdôraznil, že každý jeden z nás má v Božích

očiach omnoho väčšiu hodnotu ako pozemskí králi. Náš Nebeský Otec stojí pri nás, nech sa deje čokoľvek.

Aj ja, ako jedna z rodičov, vyprosujem u Nebeského Otca milosť, aby naše deti v živote na to nezabúdali. A na prihovor nebeskej Matky, nech sú ich srdcia otvorené pre prijatie darov Ducha Svätého, ktorí ich bude sprevádzať. On sa prihovára v tichu, nie v hluku tohto sveta.

Jana KOCÚROVÁ

Diakonská vysviacka nášho farníka Petra Sovíka

9. jún sa zapíše do dejín Radole. Náš rodák, Peter Sovík, prijal totiž v tento deň v Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Martine vkladanie rúk a konsekračnou modlitbou žilinského biskupa Tomáša Galisa diakonské svätenie. Sme vďační, že Peťo je prvým z našej obce, ktorý odpovedal na Pánovo volanie, a snáď nie posledným.

Otec biskup nám vo svojej homílii pripomenul službu svätého Efréma, diakona a učiteľa Cirkvi, ktorého sme si pripomínali v deň tejto slávnosti, významného kazateľa svojej doby, no nezanedbával ani službu chorým a chudobným. Zvýraznil, ako sa vzájomne potrebujeme, že svet môžeme na civilizáciu lásky zmeniť iba ja a ty. Vyzval nás, aby sme zdvihli hlavy, aby sme neboli ako septembrové uhorky – ani naložiť do pohára, ani skonsumovať – k ničomu. Máme mať na tvárach úsmev, vzájomne sa podporovať, modliť sa za seba, žehnať si. Vtedy i celibát, ku ktorému sa diakon zaviazal, je naplnený vzťahom.

Nasledoval samotný obrad vysviacky diakona. Farári farností, z ktorých diakoni, pochádzajú im obliekli štólu a dalmatiku.

Noví diakoni sa ujali svojej služby pri biskupovi počas svätej omše.

Na záver sa diakoni poďakovali Bohu,

biskupovi, svojim vyučujúcim a farárom a dojímavé bolo i poďakovanie rodičom.

Peťo, prajeme ti, aby si vo svojej službe vždy nachádzal veľa radosti a naplňal ťa ten istý Duch Svätý, ktorého si vnímal v tento deň a vykonával ju so zdvihnutou hlavou a úsmevom na tvári!

Jaroslava HOLTANOVÁ

Sv.omše	Pondelok 26.VI.	Utorok 27.VI.	Streda 28.VI.	Štvrtok 29.VI.	Piatok 30.VI.	Sobota 1.VII.	Nedeľa 2.VII.
Kostol sv. Jakuba	07:00	17:00	07:00 17:00	07:00 12:00 17:00	07:00 17:00	07:00	07:00 09:30 18:30
Kostol P. Márie	18:00	06:30	06:30 18:00	06:30 18:00	06:30 18:00	18:00	7:30 11:00
Radoľa		18:00		18:00			09:00
Povina		15:45		17:00		19:00	

Sv.omše	Pondelok 3.VII.	Utorok 4.VII.	Streda 5.VII.	Štvrtok 6.VII.	Piatok 7.VII.	Sobota 8.VII.	Nedeľa 9.VII.
kostol sv. Jakuba	7:00	17:00	7:00 9:30	17:00	7:00 17:00	07:00	7:00 9:30
Kostol P. Márie	18:00	6:30	7:30	6:30	6:30 18:00	18:00	7:30 11:00
Radoľa		18:00	9:00	18:00			9:00
Povina			9:45			19:00	
B. Lehota			7:30				

Tento a nasledujúce týždne až do konca prázdnin:

Sv.omše cez prázdniny	Pondelok 10.VII.	Utorok 11.VII.	Streda 12.VII.	Štvrtok 13.VII.	Piatok 14.VII.	Sobota 15.VII.	Nedeľa 16.VII.
Kostol sv. Jakuba	7:00	17:00	7:00	17:00	7:00 17:00	7:00	7:00 9:30
Kostol P. Márie	18:00	6:30	18:00	6:30	6:30 18:00	18:00	7:30 11:00
Radoľa		18:00					9:00
Povina						19:00	

Rastrom sú vyznačené časy sv. omší na sviatok, nedeľu a vigíliu sviatku alebo nedele.

29. 6. - prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, 5. 7. - sviatok sv. Cyrila a Metoda - štátny sviatok

Pripravujeme

- Upozorňujeme, že prázdninový rozpis nedeľných svätých omší platí už od **17. 6. do 31. 8. 2023**.
- Vincentská rodina nás pozýva zapojiť sa do 17. ročníka celoslovenskej zbierky **Boj proti hladu**. Naše farnosti sa zapoja do zbierky 24. a 25. júna 2023. Bližšie informácie sú na plagáte vo výveske pred kostolom.
- Pri príležitosti blížaceho sa sviatku sv. Petra a Pavla apoštolov (29.6.) bude v nedeľu 25.6.2023 **Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca**.
- NIKODÉMOVA NOC** bude v piatok 30. 6. 2023 od 19:00 do 22:00 v Kostole Panny Márie.
- HODOVÉ OSLAVY SV. JAKUBA**, patróna farského kostola začneme už vo štvrtok večer 21. 7. 2023 **Jakubovským koncertom** v Kostole sv. Jakuba v KNM o 18:30. Pokračovať budú aj ďalšie dni až do 28. 7. 2023, kedy oslávime výročie posviacky kostola. Hodové sv. omše budú v nedeľu 23. júla. Hlavnú sv. omšu o 11:00 bude

celebrovať **generálny vikár Žilinskej diecézy Martin Kramara**. V pondelok 24. 7. bude večernú sv. omšu o 17:00 celebrovať náš sprievodca v Svätej zemi a Jordánsku **Štefan Oslovič, farár v Zalužiciach**. V utorok 25. júla na odpust sv. Jakuba bude celebrovať sv. omšu o 17:00 **provinciál kapucínov Norbert Pšenčík**. Ostatné sväté omše a sprievodný program až do piatku 28. júla bude spresnené v oznamoch a na plagátoch.

• **HODOVÉ OSLAVY PANNY MÁRIE KRÁĽOVNEJ V POVINE** začneme sláviť v sobotu 19. augusta 2023 predpoludním sv. omšou pri príležitosti 100-ho výročia Dobrovoľného hasičského zboru v Povine. Pokračovať budeme v nedeľu hodovou sv. omšou o 9:45, ktorú bude celebrovať **farár vo Valaskej Belej Róbert Stenclák**. Povina si v tento deň pripomenie aj 585. výročie vzniku obce. V pondelok aj v utorok na odpust večer budú sv. omše sláviť pozvaní kňazi. Presný program bude zverejnený v oznamoch a na plagátoch.

Zamyslenie

(z pohrebu p. Jána Belaja – človeka bez domova)

Pane, Bože môj, tieto slová mi prídu na myseľ, keď vidím človeka zlomeného, zdolaného životom a často aj nami samými. Nie každý má šťastie, že stretne Šimona, alebo súcitných ľudí. Niešť kríž je ťažké, ale vnímať rôzne prejavy ľudí je skľučujúce, priam frustrujúce. A to my okoloidúci vieme dať najavo svojimi prejavmi a postojmi.

Tieto myšlienky mi prišli na myseľ pri zádušnej omši za nášho brata v Kristovi Jána Belaja, ale aj ďalších - jemu podobných. Ako na bežiacom páse mi vyvstávali v pamäti rôzne situácie spojené s nimi. Pán vie najlepšie, prečo sú takí. Kladiem si však otázku: „Urobila som všetko, aby som pomohla? Pohoršila som sa nad nimi? Nepohrdala som nimi? Či som sa napokon neutešila vo svojom svedomí, že keď im niet rady, niet im ani pomoci, a že je škoda námahy.“ Aj vy si kladiete podobné otázky? A odpoveď? Nie neurobila som všetko. Nedala som mu nádej. „Dolomila

som halúzku? Dohasila som svetlo nádeje?...“ - pri slovách dp. dekana, keď sa v Jánovom mene ospravedlňoval za jeho neprimerané slová a činy, som sa spýtala sama seba: „Kto sa mu ospravedlní za nemiestne a neúctivé slová, poznámky, prejavy a pod.“ Vy si zrejme poviete, za čo sa mu mám, vlastne ospravedlňovať? Veď ona nevie, čo hovorí. Nepozná ho. Áno, nepozná. Poznal ho Pán a miloval ho rovnako, ako nás všetkých. A to, že stretávame Šimona, Veroniku a ohľaduplných ľudí na našej ceste kríža, je len nezaslúžená Božia milosť. Aj Ján ju mal, nedokázal však niesť svoj kríž. Nie každý to dokáže. Ľudia dnešnej doby potrebujú povzbudenie, pozdvihnutie, ale aj praktickú pomoc. Budme ľuďmi nádeje, stojme pri sebe, pomáhajme si navzájom. Naučme sa žiť láskou. „Zlomený konár nedolomí, hasnúcu sviecu nedohasí...“

Pavla VOJČÍKOVÁ

Boží hrob v Kostole Panny Márie Kráľovnej v Povine

Peter Minarčín nás informoval o tom, ako sa v Povine konali obrady Veľkej noci a po prvýkrát tam mal svoje miesto aj Boží hrob. S myšlienkou prišiel dp. Miroslav Klobučník. Sochu Pána Ježiša zakúpili v Poľsku a šikovné ženy Boží hrob pripravili, aby bol na veľkonočné slávnosti vystavený k poklone.

Púť do Rajeckej Lesnej

Fatimské soboty v Rajeckej Lesnej za účasti otca biskupa Mons. Tomáša Galisa majú už niekoľkoročnú tradíciu. Sobota 3. júna ponúkala veriacim hneď tri dôvody putovania na toto mariánske miesto: Púť k Najsvätejšej Trojici, fatimskú sobotu a blížiacu sa 350. výročie založenia farnosti Frivald – Rajecká Lesná. Myslím si, že práve tu „ožilo“ logo prebiehajúcej Synody. Stretol sa tu Boží ľud v jeho rozmanitosti: otec biskup, duchovní otcovia, rehoľníci, zasvätené osoby, deti od najútlejšieho veku, mládež, dospelí, starenky a starkí, ľudia prekypujúci telesným zdravím i tí, pre ktorých je utrpenie ich každodenným chlebom. A nad nami všetkými sa vznášal Duch Svätý. Naozaj. Všetko, čoho sme boli nielen svedkami, ale aj aktívnymi účastníkmi, sa dialo doslova v Božej réžii. Až neskutočne to „klapalo“. Duch Boží v dostatočnom predstihu dával vedieť, čo je potrebné, kto a čo, kedy a kde má byť. Bohu vďaka.

Veľkým povzbudením boli pre nás slová otca biskupa počas jeho kázne. Spomenul nedávny odkaz svätého otca Františka: „Drahí rodičia, neunavte sa rozprávať svojim deťom o svojej viere. Majte vždy silu byť sprostredkovateľom viery, ktorú ste dostali od svojich rodičov.“ Pri plnení tejto neľahkej úlohy je nielen pre rodičov vzorom Najsvätejšia Trojica, od ktorej sa môžeme učiť vytvárať zdravé vzťahy. Že je to možné, predviedol nám otec biskup celkom prakticky. Jeho kázeň bola dialógom s prítomným Božím ľudom. Úprimne nás potešilo, keď pán biskup priamo v kázni poďakoval našim farníkom - mužom, zástupkyni mám, otcovi s dcérkou, ktorí sa predmodlievali desiatky Ruženca. Bola to pre nás Máriina škola v praxi. V závere kázne nám žehnal, aby sme odišli z tohto miesta iní, ako sme tu prišli, aby sme boli poddajní pre vedenie Ducha Svätého.

Pobožnosť fatimskej soboty, ako aj svätú omšu sprevádzal

svojím spevom zbor dospelých pod vedením pani organistky Moniky Kubalíkovej. Ich spev a hudobný sprievod pani organistky v tom pravom zmysle slova povznášali srdcia a mysle k Božím výšinám, čo uznal aj otec biskup.

Po svätej omši nasledovala Eucharistická procesia na Kalváriu. Kráčali aj muži, nesúci sochu Fatimskej Panny Márie. Na vrchole kňaz požehnal prítomných Eucharistiou. Som presvedčená, že slová otca biskupa, aby sme odtiaľto odchádzali iní, pomohli viacerým z nás. Pomohli nám prijať s pokojom fakt, že odchod z Rajeckej Lesnej domov sa posunul približne o 1 hodinu a udržať pod kontrolou prípadné prejavy nespokojnosti. V tichej modlitbe sme ich odovzdali do rúk Tej, Ktorá vie, Ktorá môže a Ktorá pomôže.

Mária Súkeníková

KRÁTKE SPRÁVY Z RADOLE

Cyklistické preteky

V piatok 5. mája mali všetky deti a teenageri z filiálky v Radoli možnosť zapojiť sa do cyklistických pretekov. Súťažiacich čakala krátka trasa, ktorá bola doplnená aj o slalomový úsek. Na naše veľké prekvapenie sa zapojilo až 27 účastníkov, ktorí súťažili v dvoch kategóriách. Všetci zvládli trasu úspešne a tí najrýchlejší získali aj medailu a malú odmenu. Na záver čakalo všetkých prekvapenie v podobe nanukov, ktoré boli zakúpené z dobrovoľného finančného príspevku rodičov. Ďakujeme!

1. kategória (mladší), zľava: Martinko Hruška, Sebko Anđel, Ivanka Trnková

2. kategória (starší), zľava: Filip Holtan, Alex Anđel, Peter Síleš

opýtaných bol vybratý najlepší obrázok, ktorý bol použitý ako motív na veľkonočnú farskú pohľadnicu, ktorú si mohli farníci zakúpiť po svätých omšiach. Výherkyňou tohtoročnej súťaže sa tak stala Ivanka Trnková (2. ročník). Srdečne blahoželáme!

Lucia HOLTANOVÁ

Stretná

Detské kresťanské stretná v Radoli sú stále v plnom prúde. Deti sa spolu s 3. animátorkami stretávajú každý druhý piatok v kostole v Radoli a tiež na detskej nedeľnej svätej omši, ktorú sprevádzajú spevom. Aj keď po ukončení formácie prvoprijímajúcich počet detí prichádzajúcich na nedeľnú bohoslužbu klesol, na stretnákoch to „žije“ stále, a preto sa deťom - cez im tak blízke hry - stále snažíme ukázať pravú tvár nášho Boha, ktorý nás všetkých miluje.

Ak máš aj ty chuť prežiť piatkové popoludnie plné zábavy, neváhaj a prid' k nám!

Veľkonočná výtvarná súťaž

Počas posledných pôstnych týždňov sme pre deti z Farnosti Panny Márie a jej filiálky v Radoli zorganizovali už druhý ročník výtvarnej súťaže, tentokrát na tému Ako si predstavuješ Ježišovo zmŕtvychvstanie. Do súťaže sa zapojilo sedem nadaných umelcov a na základe hlasovania

Pracovná sobota v Radoli

Posledná májová sobota patrila v Radoli všetkým ochotným pracovať vo výškach. Náš kostol je totiž známy značnými presklenými okennými plochami siahajúcimi od podlahy až po samotné stropy. Každý rok sa skupina nadšencov čistých okien stretne a sprostredkuje nášmu chrámu takúto hygienickú očištnu, aby chvíle, ktoré v ňom trávime hľadaním Boha a seba v ňom, boli obohatené jasným pohľadom na všetko, čím nás obklopuje.

Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa i v tomto roku odhodlali k tejto práci.

Máj

Stalo sa tradíciou, že pri našom kostole v Radoli zvykneme postaviť máj. Posledný aprílový deň ho pripravili chlapi mladší, ale i tí s väčšou rozvahou, všetkým našim dievčatám, ale i ženám so skúsenosťami. Ani tento rok sme nezabudli. Vďaka.

Jaroslava HOLANOVÁ

Otcovo srdce

Čo je zapísané v tvojom srdci?

Možno sa cítiš frustrované, možno ti prerastá starostlivosť o svoju rodinu cez hlavu, v práci si vyhovený, nikde nevieš nájsť pokoj... Vlož toto všetko do Otcovho srdca. Aké je?

Ak by som mala napísať vlastnú skúsenosť, neviem nájsť dostatočné slová, aby som ho aspoň čiastočne charakterizovala. Je krásne – ó, keby len to! Je tak široké a hlboké. Áno, je, ale nie len to - je láskyplné, je stále prijímajúce, je nevyčerpatel'né, neustále prekvapujúce, a ešte viac.

Keď som sa dozvedela, že sa chystá v posledný aprílový víkend seminár Otcovo srdce, nezaváhala som ani na minútu. Už raz som tento seminár zažila a chcela som si to zopakovať. Ale aké bolo moje prekvapenie, keď počas každej prednášky prišlo vždy niečo nové a ja spätne môžem povedať, že tento seminár bol úplne iný, ako ten predošlý. Bol presne taký, aký som v danej chvíli potrebovala. Aj to je pre mňa jedna z vlastností Otcovho srdca - je vždy pri mne v tom, čo práve prežívam a poskytuje mi presne to, čo potrebujem.

Počas víkendu sme obnovili staré priateľstvá, nadobudli nové, počuli veľa úžasných právd, a v spolupráci s Duchom Svätým sme mohli nazerať do svojich

vlastných srdc. Toto všetko bolo pretkané piesňami chvál, každý deň sme mohli sláviť svätú omšu a určite neodmysliteľnou súčasťou bola aj adorácia Eucharistického Krista. K tomu pravidelný prísun dobrôt a ja verím, že nik neodišiel bez toho, aby „prepísal“ aspoň časť svojho srdca.

Týmto ďakujem celému tímu usporiadateľov za ich hodnotnú prácu, ale i celej farnosti za organizáciu a bezchybné vedenie celého víkendu.

A ešte niečo zo zápiskov:

„Jedinú hĺbku, ktorú môžem zmeniť, je tá moja, resp. ja ju nemôžem zmeniť, ale môžem dovoliť Bohu, aby to urobil“, „Často sme zaťažení na výkon a pritom jediné, čo treba, je nechať pôsobiť Ducha Svätého“, „Otec sa zaujíma o tvoje túžby, on je skutočný nie „akožný“ (akože – aut. pozn.), až vtedy, keď sa mu odovzdáš, nastáva uzdravenie.“, „Keď nevieš, ako ďalej, vstúp do ticha - do modlitby, nie popri práci, ale do ticha modlitby, kde načerpáš...“.

To, čo človeka upokojuje, nie je množstvo činností, ale zastavenie sa, stíšenie a vnímanie, tak si nájdi čas na kontakt s Bohom.

Zuzana REMIŠOVÁ

Relikvia a výstava Carla Acutisa v Kostole sv. Jakuba v KNM

„Smútok pozerá na seba, šťastie pozerá smerom k Bohu.“

Od 12. apríla až do konca mesiaca sme mali tú milosť mať v našej Farnosti sv. Jakuba v Kysuckom Novom Meste relikviu blahoslaveného Carla Acutisa a výstavu o eucharistických zázrakoch vo svete, ako aj zjavení Matky Božej. Jedna z viet, ktorá Carla charakterizuje je: „Svätec, akého nečakáte.“ Je v tom naozaj ukryté veľké tajomstvo - mladý človek, žijúci v dnešnej dobe svätý život. Život, ktorý priťahuje, vyrušuje priemernosť a dvíha nás k túžbe po svätosti. Verím, že relikvia bl. Carla prišla do našej farnosti ako dar. Tiež v čase pred sviatosťou birmovania, kedy môžeme prosiť za našu mládež.

Pre mňa osobne bol krásny zážitok, keď sme mali s našimi mladšími birmovancami prezentáciu o bl. Carlovi, pozreli sme si ukážky z filmu o jeho živote a potom sme sa spolu

bl. Carlo Acutis

s kňazmi presunuli do kostola, kde sme si uctili relikviu a povzbudili sa vo viere, aj vďaka výstave o eucharistických zázrakoch. Hovorí sa, že svätí si nás nájdu a ja som rada, že som bola svedkom toho, ako si Carlo „našiel“ mnohých farníkov, vrátane mňa, a nehovoriac o milostiach, ktoré veríme, že na jeho príhovor Pán zosiela. To, čo robilo Carla výnimočným, bolo, že jeho život sa „točí“ okolo Boha

a Božích vecí.

Záver tohto príspevku teda ukončím prosbou k nemu: „Bl. Carlo, prosím Ťa, aby náš život stál na pravej viere, aby sme pochopili, čo to znamená obetavá láska a nech sa aj náš život „točí“ okolo Boha.

Martina KONTRÍKOVÁ

Pomáhajme si navzájom

Chcem sa zo srdca poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastnili na príprave kyticiek bahniatok. Aj Vám všetkým, ktorí ste ich kúpou prispeli na potreby núdznych. Každý z nás sa môže ocitnúť v zlej finančnej situácii z rôznych dôvodov. Farská charita v oboch farnostiach požiadala kňazov, aby sa pri vysluhovaní sviatosti pokánia, a tiež cestou opatrovateliek mesta, odovzdala kytica bahniatok našim občanom. Týmto spôsobom sme

pripomenuli, že sa blížia najkrajšie sviatky roka, a že sme na nich nezabudli.

P.S. Výnos z oboch farností bol 2.120, 63 EUR.

Pavla VOJČÍKOVÁ
vedúca farskej charity

Známy – neznámy

Nejeden farník z oboch farností počul už o mládežníckom zbore Shema, ktorý vo Farnosti Panny Márie pôsobí už vyše 30 rokov. Mladí prichádzajú i odchádzajú a takýmto kolobehom tu vyrastá už tretia generácia „Shemákov“.

V nasledujúcich riadkoch Vám prinášame odpovede niektorých z najmladšej generácie na otázku: „**Akým spôsobom ich život v Sheme ovplyvňuje a čo je to, čo ich na zbore „baví“**“

Tomáš (vedúci), 30 rokov: Prečo chodím (stále) do Shemy? Často sa pýtam samého seba túto otázku: „Prečo ešte?“ Často vnímam, že už je možno ten čas nechať priestor mladšej generácii. Avšak potom prídu momenty, keď si spomeniem na seba, keď som mal 15 rokov a videl som mnohých dospelých, ktorí ma inšpirovali k veciam a rozhodnutiam, ktoré dodnes neľutujem a zmenili mi život. Kresťanský zbor by nemal byť miestom, kde sú ľudia vo veku od - do. Samozrejme, je dôležité byť s rovesníkmi, to prežívam s dospelákmi, keď spievame v miešanom zbore („veľkej Sheme“). Miesto medzi mládežníkmi vnímam z mojej strany ako priestor na službu mladým ľuďom, ktorých môžem niekam viesť tak, ako kedysi viedli mňa, a to úplne jednoducho - len svojím príkladom. A keďže som otcom troch detí, verím aj v to, a už sa to aj deje, že aj pre ne spoločne so všetkými Shemákmi chystám miesto, kde ich okrem hudby, radosti a priateľstva čaká aj miesto prijatia a Božej prítomnosti, ktorú som zažíval v Sheme neustále - ešte ako mládežník. V tom čase som prišiel ako neveriaci, avšak vďaka zboru sa to zmenilo. To je jedna z mnohých vecí, ktoré sa vďaka Sheme udiali a neopakovateľne mi zmenili život.

Terka, 25 rokov: Do Shemy ma priviedla najmä láska k Bohu a hudbe. Vďaka zboru som však získala veľa vzácných priateľov na celý život, ktorí ma vždy podržia v ťažkých chvíľach. Čas strávený na skúškach a omšiach ma naplňuje radosťou, že môžeme slúžiť a cez spev odovzdávať aj ostatným ľuďom odkaz, že Boh je dobrý.

Miro, 24 rokov: Shema to je životný štýl,
nalepiš sa na ňu ako íl.
Gítara, spev to je cesta,
aj keď nevieš, naučíš sa!
Vôňa fary musí byť,
bez nej by si nemohol žiť.
Priateľstvo, radosť, láska, viera a Boh,
takto končí tento môj sloh.

Lucka, 23 rokov: Do Shemy ma prilákalo hlavne obrovské prijatie zo strany ostatných a spoločná modlitba, ktorá mala vždy obrovskú silu. Dnes, po viacerých rokoch vidím, že to má stále rovnaký zmysel. Tvoríť priateľstvá, oslavovať Boha cez hudbu, ktorá nás tak veľmi baví a slúžiť druhým. Shema mi prináša obrovský pokoj do srdca, keď viem, že za mnou stoja ľudia, ktorí sú mi vždy na pomoci, ktorí ma nasmerujú späť k Bohu, keď je to potrebné a hlavne, s ktorými je extrémna „sranda“.

Veronika, 23 rokov: Shema nie je len zbor, je to rodina priateľov, kde cítim Božiu prítomnosť. Boh si ma tu

povolal, aby som zakúšala jeho prítomnosť, dobrotu, spoločenstvo ľudí a oslavovala Jeho sväté meno spevom a hudbou. Som rada, že som mala možnosť zísť na cestu života, ktorou ma viedla Shema, a že som vďaka nej spoznala Boha.

Timejka, 18 rokov: Do Shemy ma samozrejme naverbovala Lucka Holtanová, tak ako asi polovicu nových členov Shemy. Avšak myslím, že všetci, čo sme podľahli Luckiným presvedčovacím prostriedkom, sme nakoniec radi za to, že sme do Shemy prišli. Sme skvelá partia ľudí, s ktorou je zábava a mňa osobne to priblížilo aj k Bohu, keďže konečne poznám viac kresťanských piesní a môžem si vďaka spevu tvoriť vzťah s Bohom každý deň. Predsa len: „Kto (dobro) spieva, dvakrát sa modlí“ (sv. Augustín).

Vaness, 15 rokov: Ako študentka gymnázia som pri obrovskom množstve učiva hľadala nejaké odreagovanie, ktoré ma bude baviť, a tak som našla Shemu. A keďže každému dobre padne zaspievať si po sobotnom upratovaní v skupinke prijemných ľudí, neodolala som. Noví priatelia, nové pesničky, nové skúsenosti a vždy dobrá nálada...

Katka, 14 rokov: Shema je úžasné spoločenstvo ľudí, s ktorými nikdy nie je nuda. Aj preto to nie je len o speve, ale aj o zábave. Svoj voľný čas som sa tu rozhodla tráviť preto, že nemať okolo seba taký parádny kolektív by bolo naozaj škoda.

Lucia HOLTANOVÁ

Ako tri Svätoplukove prúty v CVČ sv. Jakuba

Svorne pracovali dlhoročné zamestnankyne **Mgr. Martinka Kontríková, Mgr. Danka Chylá a Bc. Evka Cabúková**. Odchádzajú z Centra voľného času sv. Jakuba a zostane za nimi počas zhruba 13-ročného pôsobenia hlboká stopa. Pri tvorbe tohto rozhovoru sme sa stretli na kávičke na ich pracovisku. Dievčatá sa snažili každého v centre prijať s láskou. Ich práca bola tá, ktorú bolo vidieť navonok, ale aj v skrytosti. Prebiehala od doobedňajších hodín do neskorých večerných. Činnosť bola predovšetkým zameraná na prácu s deťmi a mládežou. Našli tu uplatnenie všetky vekové kategórie od najmladších členov v Mamiklube až po starších ľudí. Za roky ich pôsobenia sme mohli byť účastníkmi mnohých pekných akcií a podujatí, ktoré spájali ľudí, zabezpečovali duchovný rast a vytvárali podmienky tráviť s rodinou aktívny čas. Spoločným spomínaním sme sa dostali aj k najobľúbenejším akciám, medzi ktoré patrí Deň otcov, Katarínske posedenie, Deň detí a tiež deťmi obľúbené tábory počas leta. Súčasťou ich práce boli aj rozličné krúžky, kde mohli deti zmysluplne tráviť voľný čas, rozvíjať kreativitu a talenty. Mnohé aktivity vrátane pastoračnej činnosti robili s kňazmi z Farnosti sv. Jakuba ako aj s dobrovoľníkmi. Práve tieto vzťahy a spoluprácu dievčatá vnímajú ako požehnanie a s vďakou spomínajú na ochotných ľudí, s ktorými spolupracovali pri budovaní Božieho diela. Službu stavali na pravidelnej spoločnej modlitbe, na jednote a vzájomnom dopĺňaní sa. Martinke, ako riaditeľke záležalo na tom, aby mal celý tím zamestnancov aj dobrovoľníkov možnosť sa obohatiť a načerpať nové sily, vedomosti a duchovnú posilu a zároveň sa spoločne stretávať. Toto všetko čerpali na duchovných obnovách, teambuildingoch a na pedagogických či psychologických školeniach. To, čo im v práci spôsobilo radosť bola spokojnosť detí a rodičov, keď sa opätovne vracali do centra, na akcie, a keď sa centrum stávalo veľkým prostriedkom evanjelizácie a budovania vzťahov detí, mládeže aj dospelých. Na záver pridávam osobný odkaz od dievčat:

Evka: Som vďačná za možnosť pracovať v skvelom kolektíve, za všetkých ľudí, ktorých som tu spoznala a pekné spoločné zážitky. Nech je CVČ sv. Jakuba miestom radosti a prijatia, ktoré som tu aj ja zažila.

Danka: Počas svojho pôsobenia na tomto mieste som zažila svoj osobný ale predovšetkým duchovný rast. Boh premenil moje srdce a učí ma žiť život v láske, milosrdenstve a dôvere v Neho.

Martinka: Ďakujem Bohu za milosť byť tu a pôsobiť. Boh mi dal dar života a služba je zas mojím darom Jemu.

Dostala som tu veľa lásky, požehnania a prežila krásne roky. Chcela by som sa rozlúčiť myšlienkou Pátra Pia: „Boh kresťanov je Bohom premien: keď mu odovzdáte svoju bolesť, získate pokoj, a keď mu dáte svoje zúfalstvo, dostanete nádej.“

Ďakujeme všetkým kňazom, s ktorými sme spolupracovali, mestu Kysucké Nové Mesto, obci Povina a Nesluša, všetkým spolupracovníkom, darcom 2% a každému človekovi, ktorého nám Boh poslal do cesty. Ak sme v niektorých veciach pochybili, dávame ich do Božieho milosrdenstva a prosíme o odpustenie. Nech je všetko na slávu Božiu.

V mene obidvoch farností ďakujem týmto dobrým, obetavým a nábožným ženám, nech sa im v ďalšom živote darí. A novým tváram Mgr. Monike Kvaššayovej a Kataríne Kašíkovej, ktoré budeme v centre od júla 2023 vídať prajeme veľa síl do novej práce.

Anna SVRČKOVÁ

Božia krása aj medzi chladnými kameňmi

Boh je všade okolo nás, skrýva sa v detailoch a v kráse na ktorú sa môžeme pozeráť. Boh nám daroval talenty, vďaka ktorým môžeme Božiu iskru a nebo vytvárať aj tu na Zemi. A doslova spod zeme a spod rúk pani Katky Sidorovej z Budatínskej Lehoty ožívajú aj kvety, ktoré pestuje v skalke, kde aj medzi chladnými kameňmi si nájdú cestu aj tie najjemnejšie lístočky a rastlinky, keď je o ne dostatočne s láskou postarané.

Pani Katka sa okrem duchovnej činnosti s neopísateľnou vášňou venuje skalke. Má rada hory a prírodu. Jedno s druhým úzko súvisí. Cítiť to aj z príbehu, ktorý Vám chcem prostredníctvom jej rozprávania u nej doma pretlmočiť. Verím, že bude aj pre Vás obohatením a inšpiráciou.

Hneď na začiatku mi je na nej sympatická jej autenticita, jedinečnosť. Nedáva návody ako treba žiť, ukazuje, ako žije ona. Už od detstva pozorovala prírodu, robila pokusy s pestovaním. Po vyštudovaní poľnohospodárskej školy nepokračovala vo vysokoškolskom štúdiu kvôli financiám. Cez prestávky v škole odbiehala na cintorín, kde obdivovala prvé skalničky. Skúšala skalku vytvoriť aj doma. Takú jednoduchšiu. Postupne sa začala jej skalka rozširovať, nadobúdala iné rozmery.

Keď už deti trochu odrástli, začala sa venovať turistike. Prešla nejednen chodník vo Vysokých Tatrách, v Malej Fatre, aj inde, väčšinou so svojou dcérou, teraz už aj s pravnúčkami, ktoré jej dodávajú nový impulz do života. S nimi má spoločné tempo chôdze a objavovanie nových vecí v hline, kvietkov, ktoré si hľadajú svoj priestor aj v malej štrbinke skaly, kameňa, či svieti slnko, prší, alebo je mráz. Udivuje ju tá krása a snaží sa ju preniesť aj do svojho domova.

Skalka je pre ňu všetkým. Niekedy má aj výčitky, či to nie je „bôžik“, či ju Pán Boh za to nepotrestá. Nie, nesnaží sa ho napodobniť, tú jeho dokonalosť. Snaží sa len urobiť radosť sebe aj ostatným. To tvrdia aj jej kamarátky. Veľa ľuďom pomohla. Je otvorená všetkým, čo sa o jej prácu zaujímajú. Aj ona si váži každú prácu. Či je to upratovačka, alebo lekár. Aj mladí ľudia sa u nej zastavia, popozerajú, pokochajú. Ale tí sú skôr za jednoduchšie skalky. Majú všeobecne málo času.

Skalke, akú má pani Katka je potrebné venovať pozornosť každú voľnú chvíľu. Tu vytrhnúť burinu, tam poliať, tam naštudovať. Dôraz kladie hlavne na výber skalničiek, aby boli kompaktné, čo rýchlo nerastú, aby veľké nevytlačili malé. Kvet je pre ňu už prekvapením. Nie je to vôbec jednoduché. Stále sa učí. Či už od odborníkov, z časopisov, kníh. Aktívne sa zapája aj v klube skalničkárov - OZ Malá Fatra v Žiline, kde je

členkou. Vymieňajú si navzájom svoje skúsenosti, organizujú výlety v rámci Slovenska, ale i Českej republiky. V čase pandémie koronavírusu sa nemohli stretávať, aby si vymenili skalničky. Tak robila pokusy zo semien. A úspešne. Podarilo sa jej vypestovať aj horce bielej farby, ktoré ju tak fascinovali u iných skalničkárov. Trvalo päť rokov, kým zakvitli. Už vie, prečo sú také vzácne.

Vo svojej skalke má rovnaký druh kameňa (vápenca), ale veľké množstvo rozličných rastliniek, trvaliek, byliniek, aj smrečky, javor. Všetky rastlinky pozná po mene, dokonca aj ich latinské názvy. Všetky majú svoje miesto. O každej vie jej špecifiká, kedy zakvitnú, kedy odkvitnú. Má k nim zvláštny vzťah, viažu ju k nim spomienky, príbeh. Poviek Vám, pre mňa veľmi silný. Niekol'kokrát aj pochybila, ale ako hovorí: „Len ten nič nepokazí, čo nič nerobí.“ Aj ostatných by chcela povzbudiť, že nikdy nie je neskoro plniť si svoje sny. Dôležité je však začať. Pani Katka robí veci s láskou, pre vnútorný pocit naplnenia, so zápalom, s vášňou. Lebo keď to tak robíme, ľudia to cítia. A prídu. Aj v tomto prípade platí, že je lepšie raz tú krásu vidieť ako stokrát počuť.

Spracovala Mária BIELEŠOVÁ

Prvé sväté prijímanie v Radoli

S príchodom prvých teplejších jarných dní oslávili dňa 16. apríla deti zo ZŠ Radoľa sviatosť pokánia a prvého prijatia Eucharistie. Skupinka osemnástich tretiačov bola prvou tohtoročnou triedou kysuckého dekanátu, ktoré v roku 2023 prvé sväté prijímanie prijali. Na svoje sviatosti sa pripravovali počas celého školského roka pod svedomitým vedením p. farára Kamila Lieskovského, s pomocou pána kaplána Michala Meliša, ako i s podporou

svojich rodičov, pani vychovávateľky A. Pečalkovej a p. katechétky D. Kačeriakovej. Slávnostné obrady sprevádzali piesne, nacvičené pod taktovkou animátoriek Lucky Holtánovej a Timejky Borákovej. V snehobielych rúchach, s čistými dušičkami, držiac krstné sviece, si deti naplno vychutnali svoj veľký deň.

Lenka KOČVAROVÁ

Skalka pani Katky Sidorovej z Budatínskej Lehoty

Procesia na sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

FARNOSŤ A CVČ SV. JAKUBA
JESENSKÉHO 2928,
KYSUCKÉ NOVÉ MESTO 024 04

**LETNÉ TÁBORY
2023**

2.-5.7.2023 - Farský pobytový tábor
Prihlasovanie v Kostole
sv. Jakuba, KNM
4. - 9. roč. ZŠ

***17.-21.7.2023 - Výletový tábor**
3. - 9. roč. ZŠ

***24.-28.7.2023 - Divadelný tábor**
2. - 9. roč. ZŠ

***31.7.- 4.8.2023 - Bambino**
5 - 8 ročné deti

*Prihlásiť sa na tábory
je možné od 2. mája
v CVČ sv. Jakuba.